

DECIZIE nr. 904/55/04.02.2016

privind contestația formulată de S.C. X T S.RL. înregistrată la D.G.R.F.P
Timișoara sub nr./08.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecția Fiscală Arad cu adresa nr./10.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./10.2014 asupra contestației formulate de

S.C. X S.RL.

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr./10.2015 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./10.2015.

S.C. X S.RL. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere F-AR nr./08.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală F-AR nr./08.2015 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad solicitând anularea acestora pentru suma totală de xxxxxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentară cu accesorii aferente.

Suma totală contestată este de xxxxxxxx lei și reprezintă:

- xxxxxxxx lei TVA stabilit suplimentar
- xxxxxx lei dobânzi/majorări de întârziere
- xxxxxx lei penalități de întârziere

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală F-AR nr./08.2015 încheiat de către organele de control din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală, se rețin următoarele:

In drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);*
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.*

ART. 86

Decizia de impunere

(1) *Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.*

(2) *Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.*

(3) *Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]*

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]

coroborat cu art. 106 din H.G. nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale privind rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factual și legal.*

(2) *Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.*

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Posibilitatea de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)*

(3) *Baza de impunere si impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreuna.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.*

Având în vedere ca raportul de inspecție fiscală pe care petenta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 1021/2013 privind aprobarea formularului "*Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice* " se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

„ În conformitate cu [art. 205 și 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului act administrativ fiscal se poate formula contestație, care se depune, în termen de 30 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.

La prezenta decizie de impunere se anexează raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini.

Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță .”

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală F-AR nr...../ 08.2015, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de S.C X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice F-AR nr./08.2015 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – A.I.F Timiș, se rețin următoarele:

Contestația a fost semnată de reprezentantul petentului, Cabinet de Avocat Urmare adresei nr...../11.2015 a D.G.R.F.P Timișoara, la dosarul cauzei, reprezentantul petentului a depus cu adresa înregistrata la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../11.2015, împuternicirea avocațială nr...../09.2015, în original, așa după

cum prevede art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere F-AR nr...../08.2015, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, respectiv data de 31.08.2015, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta prin reprezentantul său legal, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere F-AR nr./08.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală F-AR nr./08.2015 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad solicitând anularea acestora pentru suma totală de xxxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentară în sumă de xxxxxxxx lei cu accesoriile aferente în sumă totală de xxxxxxxx lei .

În cuprinsul contestației formulate petenta referă la erorile comise de către organele de control pe parcursul efectuării inspecției fiscale din perspectiva calificării greșite a situației sale fiscale, în legătura cu:

(i) încadrarea din neștiință sau cu rea intenție a unor tranzacții comerciale ale petentei la categoria “cheltuieli nedeductibile” fara a tine cont de specificul de baza al acestei activități

(ii) aprecierea organelor de control precum că anumite cheltuieli operaționale curente ale petentei (ex. mobilier, obiecte de inventar nu au nicio legătura cu activitatea societății

În continuare prezintă punctul său de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale care infirmă, în opinia sa, constatările acesteia, în motivarea contestației petenta arătând următoarele:

1. În legătură cu înregistrarea în evidența contabilă a facturilor nr.../01.03.2012 și nr.../01.09.2013 în sumă de xxxxx euro și respectiv în sumă de xxxxxxx euro reprezentând servicii intracomunitare (comision) de la, reprezentantul legal al petentei susține că, organul de control nu a ținut cont nici de explicațiile din obiectul contractului încheiat între petentă și T.M. anexa nr.1 la contestație) nici de explicațiile facturilor unde se precizează clar faptul că nu este vorba despre consultanță, ci despre comision pentru găsirea de noi clienți

2. În legătură cu înregistrarea în evidența contabilă a facturilor reprezentând achiziții intracomunitare de servicii (închirieri auto) de la SC Y SRL Italia, reprezentantul legal al petentei afirmă că, în mod eronat organele de inspecție fiscală au stabilit un TVA suplimentar în sumă de xxxxxxxx lei în temeiul art. 145 alin.2 lit. a din Codul fiscal, fără a verifica însă realitatea serviciilor prestate de către societatea petentă care reprezintă tocmai servicii taxabile.

Arată că, a închiriat mijloace de transport de la SC Y SRL Italia în baza contractului de închiriere legalizat sub nr...../12.2011 (Anexa nr.2 la contestație)

pentru realizarea obiectului său de activitate – transport internațional de mărfuri – și că a realizat în această perioadă venit din transporturi internaționale de mărfuri - operațiuni taxabile.

Spre exemplificare anexează la contestație fotocopii ale unor facturi emise în perioada verificată (anexa nr.3 la contestație) care, în opinia sa, contrazic în totalitate abordarea organelor de inspecție fiscală care, în mod eronat, încadrează aceste operațiuni la art. 145 alin.2 din Legea nr.571/2003, obținerea de venituri din transport fiind o operațiune taxabilă.

Pentru toate aceste motive, petenta solicita admiterea contestației și anularea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală.

Ulterior depunerii contestației, petenta, cu adresa înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../11.2015 și la A.J.F.P Arad – Activitatea de Inspecție fiscală sub nr...../ 11.2015 a depus la dosarul cauzei probe noi care nu au fost prezentate organelor de inspecție, în susținerea contestației inițiale precizări suplimentare astfel:

1. În legătură cu factura nr...../02.2012 de achiziție mobilier în valoare de xxxx lei cu TVA aferentă în sumă de xxxx lei, achiziție considerată de organele de inspecție fiscală ca neavând legătură cu obiectul de activitate, petenta arată că, bunurile achiziționate cu această factura au fost ulterior vândute cu factura seria XB nr.xx din 02.2014 și înregistrate pe venituri, factura de vânzare a acestor obiecte de inventar fiind ignorată însă de organele de inspecție fiscală. În consecință, consideră că suma de xxxx lei reprezintă TVA deductibilă din punct de vedere fiscal întrucât este aferentă unei cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile în conformitate cu art. 21 alin.1 din Legea nr.571/2003.

2. În legătură cu TVA stabilită suplimentar în suma de xxxxxxxx lei, în conformitate cu prevederile art. 213 alin.4 din Codul de procedură fiscală, petenta depune un set de documente noi care justifică, în opinia sa, realitatea închirierii mijloacelor de transport de la Y SRL Italia respectiv anexe la facturi, CMR, ruta de transport, datele de identificare a mijloacelor de transport închiriate în contractele de închiriere, foi de parcurs, etc. Mai mult, petenta contestă încadrarea efectuată de organele de inspecție fiscală la art. 145 alin 2 lit. a din Legea nr.571/2003 și stabilirea unui TVA suplimentar în suma de xxxxxxxx lei, în condițiile în care nu a fost dedusă această sumă și nici nu a fost cerută la rambursare, neexistând implicații fiscale în ceea ce privește TVA-ul dedus el fiind deopotrivă dedus și colectat în conformitate cu art. 146 alin.1 lit. e din Legea 571/2003.

3. În legătură cu TVA stabilită suplimentar în sumă de xxxxxxxx lei, petenta prezintă documente care să justifice realitatea închirierilor de mijloace de transport anexe la facturi, CMR, ruta de transport, datele de identificare a mijloacelor de transport închiriate.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate, consemnată în Decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara – A.J.F.P Arad prin Activitatea de Inspecție Fiscală, au constatat următoarele:

1. În perioada verificată petenta și-a exercitat dreptul de deducere a **TVA** în sumă de **xxxxxx lei** aferentă facturii nr...../ 02.2012, reprezentând bunuri (mobilier) care nu au legătură cu obiectul de activitate al petentei. Deoarece au fost încălcate prevederile art. 146 alin.1 lit. a din Legea nr.571/2003 coroborat cu prevederile pct.46 alin.1 din HG nr.44/2004, organele de inspecție fiscală nu au acordat petentei dreptul de deducere al TVA în suma de xxxxxx lei.

2. În perioada 01.01.2012 – 31.12.2014, petenta a înregistrat în evidența sa contabilă facturi de achiziție servicii intracomunitare de la Tosi Mario din Italia, reprezentând servicii consultanță, pentru care, la solicitarea echipei de inspecție fiscală, nu au fost prezentate documente din care să rezulte prestarea efectivă a serviciilor precum și necesitatea efectuării acestora. Deasemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, urmare transmiterii adresei nr...../08.2015 emisă de Compartimentul Informații Fiscale din cadrul A.J.F.P, T.M nu figurează cu cod valid de TVA. Deoarece au fost încălcate prevederile art.134¹ alin.(7) din Legea nr.571/2003 organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea **TVA suplimentar în suma xxxxxx lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă prestațiilor de servicii intracomunitare pentru care nu s-a dovedit necesitatea acestora ca sunt în scopul realizării de operațiuni taxabile, și, mai mult, pentru care T.M. o nu prezintă cod valabil de TVA.

3. În perioada 01.09.2013 - 31.12.2014, petenta a înregistrat în evidența tehnico-operativă și contabilă facturi de achiziție servicii intracomunitare închirieri auto (camioane) de la firma Z, în baza contractului de închiriere autovehicule fără conducător auto. Petenta nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documente din care să rezulte închirierea efectivă a acestor mijloace de transport. Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat ca petenta a încălcat prevederile art.134¹ alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și au stabilit o **TVA suplimentar** aferent acestor facturi **în suma de xxxxxxx lei**.

4. În perioada 01.01.2012 - 31.12.2014, petenta a înregistrat în evidența tehnico-operativă și contabilă achiziții de servicii intracomunitare de la Y SRL Italia, constând în închirieri auto(camioane), la facturile emise de firma din Italia, neexistând documente din care să rezulte închirierea efectivă a acestor mijloace de transport. Organele de inspecție fiscală au considerat ca petenta a încălcat prevederile art.134¹ alin.(9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pe cale de consecință au stabilit o **TVA suplimentar** aferent acestor facturi **în suma de xxxxxxx lei**.

Prin decizia de impunere contestată, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina petentei și alte obligații fiscale ca urmare a unor deficiențe constatate în timpul inspecției fiscale, respectiv o taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă totală de **xxxxxxx lei**.

III. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă, documentele depuse la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se

pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina petentei suma totală de xxxxxxxxx lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar cu accesoriile aferente.

1. În legătură cu taxa pe valoarea adăugată în xxxx lei aferentă achiziției de mobilier, s-au reținut următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat petentei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției de mobilier, în condițiile în care petenta nu face dovada utilizării acesteia în folosul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă de 1.676 lei aferentă facturii nr...../14.02.2012 reprezentând achiziție mobilier în valoare de xxxx lei

În contestația formulată petenta arată că, bunurile achiziționate cu această factura au fost ulterior vândute cu factura seria XB nr.xx din 02.2014 și înregistrate pe venituri, dar că factura de vânzare a acestor obiecte de inventar a fost ignorată de organele de inspecție fiscală.

In drept, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

*(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, **dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:***

a) operațiuni taxabile;(...)

Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, în conformitate cu prevederile art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ Condiții de exercitare a dreptului de deducere

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

*a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în **beneficiul său**, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”*

iar prin Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, legiuitorul reglementează justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la alin.(1) al articolului mai sus citat. Astfel, în conformitate cu pct.46 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare

a art.146 din Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

*“46. (1) Justificarea deducerii taxei se face **numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.”***

În legătura cu posibilitatea exercitării dreptului de deducere al TVA învederam că, jurisprudența Curții Europene de Justiție, aplicabila de la data aderării României la Uniunea Europeană, recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată. Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat ca distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre). În acest sens, legislația comunitară **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA**, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea TVA a achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), a condiției de fond esențiale, aceea ca achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **două condiții cumulative**, și anume: **achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile** și au la baza facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere. În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci **să demonstreze ca bunurile facturate sunt achiziționate în folosul operațiunii taxabile respective, simpla prezentare a unor documente neputând asigura exercitarea dreptului de deducere de către contribuabili.**

Ca atare, orice achiziție care nu este destinată în scopul activităților economice taxabile pe care le poate desfășura o persoană juridică, nu se poate bucura de

deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției respective, **persoana interesată având obligația să prezinte dovezi obiective din care să rezulte că bunurile sunt destinate exclusiv activităților sale economice.**

În speță, din documentele existente la dosarul cauzei reiese că, pentru mobilierul achiziționat, în luna februarie 2012, în baza facturii fiscale nr.xxx din 14.02.2012 pentru care petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă de xxxx lei nu a putut face dovada utilizării acestuia în folosul operațiunilor sale taxabile respectiv în scopul desfășurării obiectului principal de activitate: „Transporturi rutiere de mărfuri”.

În condițiile în care este vorba de achiziția de mobilier, deci de bunuri care **pot avea și o destinație/utilizare în scop personal** (pentru administratori ori salariați), simpla deținere a facturilor nu este suficientă, societatea petenta având obligația să aducă dovezi de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de Procedura fiscală că bunurile sunt utilizate în scopul profesional reclamat, ceea ce nu este cazul în speță.

Susținerile petentei potrivit cărora mobilierul achiziționat în anul 2012 a fost vândut în anul 2014 cu factura nr..... din 02.2014, nu au putut fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei, în condițiile în care petenta nu a depus la dosarul cauzei în susținerea celor afirmate documente justificative de natura mijloacelor de probă conform art. 65 din Codul de Procedura Fiscală din care să rezulte vreo legătură de cauzalitate între achiziția de mobilier din anul 2012 din factura nr. xxx/02.2012 și livrarea intracomunitară (vânzarea unor obiecte de inventar către persoana fizică T.M) din factura seria xx nr.xxx/28.02.2014, pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat scutirea de taxă pe valoarea adăugată pe motiv că beneficiarul din Italia nu deținea, la data livrării, un cod valid de TVA.

Pe cale de consecință, având în vedere că, petenta nu aduce argumente susținute cu documente care să probeze că mobilierul achiziționat cu factura nr./14.02.2012 a fost utilizat în cadrul activității sale, se constată că petenta nu are dreptul de deducere pentru taxă pe valoarea adăugată în sumă de xxxxx, contestația formulată de S.C. X S.RL. urmează să fie respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

2. În legătură cu T.V.A. stabilită suplimentar în suma de xxxx lei aferentă serviciilor intracomunitare achiziționate de la T.M din Italia, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară aferentă prestărilor de servicii facturate de T.M în baza scrisorii de împuternicire pentru procurare de afaceri, în condițiile în care pentru facturile emise de prestatorul de servicii petenta nu a făcut dovada realității acestor prestări de servicii, cu documente justificative.

În fapt, în perioada 01.01.2012 – 31.12.2014, petenta a înregistrat în evidența sa contabilă facturi de achiziție servicii intracomunitare de la persoana fizică T.M din Italia reprezentând „servicii consultanță” conform specificațiilor înscrise pe facturi respectiv factura nr.x/03.2013 în valoare de xxxxx euro și factura nr.x/09.2013 în valoare de xxxxxx euro. În conformitate cu prevederile art. 157 alin. (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, petenta a evidențiat în contabilitate taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de persoana fizică T.L din Italia, atât ca taxa colectată cât și ca taxa deductibilă, aplicând mecanismul taxării inverse.

Aceste operațiuni de prestări de servicii au fost înregistrate în contabilitate în contul 628 „Alte cheltuieli cu serviciile la terți” în baza Scrisorii de împuternicire pentru procurare de afaceri încheiată la data de 20.07.2012, existentă în fotocopie la dosarul cauzei, în forma tradusă, având ca obiect: „*procurarea de afaceri în contul propunătorului, căutarea unor parteneri strategici pentru dezvoltarea societății atât în Italia cât și în întreaga Europă, extinderea traficului de transport de marfă pe șosele și în diverse tipologii în mod special al intermodalității: căutarea de cumpărători pentru mijloacele de transport uzate care nu mai sunt apte de lucru și căutarea de mijloace de transport noi pentru înlocuirea acestora.*” încheiată între S.C. X S.R.L în calitate de propunător și T.L în calitate de procurator de afaceri.

Ca și recompensă pentru activitatea desfășurată, conform pct. 5 al Scrisorii de împuternicire pentru procurare de afaceri încheiată la data de 07.2012, părțile au convenit că, procuratorul de afaceri respectiv Dl. T.M va primi „*pentru afacerile duse la îndeplinire, o compensație forfetară în baza sumei totale a comenziilor de transport într-o măsură care nu va putea niciodată să depășească 10 % din suma totală. Recompensa va fi calculată din încasările efective ale facturilor, net față de orice reducere și rabat. (...)*”

Pentru justificarea serviciilor facturate de L.M din Italia, petenta a prezentat două facturi de prestări servicii emise în baza scrisorii de împuternicire pentru procurare de afaceri încheiată la data de 20.07.2012, reprezentând „servicii consultanță” conform specificațiilor înscrise pe facturi, respectiv factura nr.../01.03.2013 în valoare de xxxx euro și factura nr...../09.2013 în valoare de xxxxx euro fără a prezenta documente suplimentare cu care să demonstreze faptul că serviciile facturate au fost efectiv prestate în folosul operațiunilor sale taxabile.

În drept, sunt incidente prevederile art. 145-147¹ și art. 134¹ -art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt **destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:**

a) operațiuni taxabile;”

ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile **art. 155**, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare;)

ART. 134² Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

“ART. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

[...]

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune, arendare de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct și superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.”

Conform prevederilor art. 150 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 150

(2) **Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrat în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).**”

iar la art.133 alin.(2) din același act normativ, se prevede:

“ART. 133

(2) **Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.**”

Totodată, la art.157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este reglementată plata taxei la buget.

Astfel, potrivit alin.(1) al acestui articol:

“(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.” iar potrivit alin (2) al aceluia și articol:

*“(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), **persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2)-(6).**”*

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, **plata taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri sau servicii, la care este obligată persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA care efectuează aceste achiziții, se face prin evidențierea în decontul de TVA atât a taxei colectate cât și a taxei deductibile, dar cu respectarea limitelor și a condițiilor stabilite la art. 145-147¹**, fiind aplicabil mecanismul taxării inverse.

Potrivit prevederilor art.65 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Petenta în calitate de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, pentru plata taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor intracomunitare de servicii are sarcina de a dovedi cu documente că serviciile au fost prestate efectiv și sunt destinate realizării de operațiuni taxabile îndeplinind condițiile de deductibilitate prevăzute de art.145 și 146 din Codul fiscal.

În speța, este aplicabilă și jurisprudența Curții Europene de Justiție care recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere a TVA.

Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (par.19 din hotărâre) iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (par.26 din hotărâre). În acest sens, legislația comunitară a statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (par.29 din hotărâre).

La paragraful 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/1998 Gabalfrisa, se face trimitere la paragraful 23 și 24 din cazul C-110/94 (INZO) și paragraful 24 din cazul C 268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit că **este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii și art.4 din Directiva a VI –a (**

in prezent Directiva 112/2006/CE) nu împiedica autoritățile fiscale sa solicite dovezi obiective privind exercitarea dreptului de deducere.

Principiul **prevalenței substanței asupra formei** constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislația comunitara care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislația si jurisprudența comunitara, printre care principiul luptei împotriva fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri.

Din acest motiv legislația fiscala condiționează deductibilitatea TVA aferenta achizițiilor de îndeplinirea cumulativa, pe lângă condițiile de forma (inclusiv condiția ca persoana impozabila sa dețină factura care sa conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege) a condiției de fond esențiala, aceea ca achizițiile pentru care se solicita deducerea sa fie destinate utilizării in folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

In aceste condiții, pentru a dovedi ca serviciile achiziționate sunt utilizate, intr-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa dețină o factura, ci sa si demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv in folosul operațiunilor taxabile ale acesteia.

În vederea justificării serviciilor intracomunitare achiziționate de la persoana fizică T.M din Italia, petenta, in timpul controlului si la dosarul contestației a prezentat facturile în limba italiană emise de T.M reprezentând contravaloare „*CONSULENZA (...)*” conform specificațiilor înscrise pe facturi, respectiv factura nr.../03.2013 în valoare de xxxx euro și factura nr.../09.2013 în valoare de xxxxx euro și fotocopia scrisorii de împuternicire pentru procurare de afaceri încheiata la data de 07.2012, în formă tradusă.

La dosarul cauzei, petenta nu a prezentat documente justificative din care să rezulte în ce au constat serviciile efectuate și care să conțină detalii relevante privind modalitatea de realizare a activităților asumate prin scrisoarea de împuternicire pentru procurare de afaceri încheiata la data de 07.2012 între petentă si Dl. T.M.

Având in vedere caracteristicile particulare care diferențiază serviciile de produse, in principal, intangibilitatea serviciilor si imposibilitatea prefigurării lor cat mai fidele si cat mai exacte, precum si varietatea acestora, acestea au determinat impunerea unor masuri legale exprese pentru a putea beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugata, astfel ca simpla deținere a unei facturi, nu este suficienta pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugata.

Contribuabilul trebuie sa justifice cu documente prestarea efectiva a serviciilor de către prestator, iar achiziționarea serviciilor efectiv prestate trebuie sa fie destinate a fi utilizate in folosul operațiunilor sale taxabile.

Se retine ca petenta nu a depus in susținerea contestației documente justificative de natura mijloacelor de probă conform art. 65 din Codul de Procedura Fiscala care să detalieze si să exemplifice în ce a constat prestarea de servicii si daca acestea au fost prestate efectiv in beneficiul său si pe baza cărora să se poată stabili concret care au fost serviciile furnizate, valoarea acestora, in ce mod acestea au fost utilizate și impactul asupra desfășurării activității petentei.

Simpla prezentare a contractului, a facturilor emise în baza acestuia nu este suficientă pentru a justifica pretenția petentei de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, deoarece așa cum s-a reținut mai sus, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă numai în măsura în care petenta justifică prestarea efectivă a serviciilor cu documente, iar petenta nu a prezentat documente din care să rezulte prestarea efectivă a acestora.

Pe cale de consecință rezultă ca organele de inspecție fiscală în mod legal au reținut faptul ca petenta nu a justificat că serviciile facturate de T.M au fost prestate efectiv și ca sunt destinate realizării de operațiuni taxabile și au stabilit o TVA suplimentară aferentă facturilor emise de prestator în suma totală de xxxx lei, motiv pentru care contestația formulată de S.C. X S.RL. urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Susținerea petentei în legătura cu natura serviciilor prestate respectiv a faptului că nu este vorba de consultanță ci de comision pentru identificarea unor noi clienți, nu are relevanță în cauza dedusă judecării și nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei atâta timp cât, așa cum s-a arătat în cele ce preced, petenta nu a probat în vreun fel prestarea efectivă a serviciilor asumate prin scrisoarea de împuternicire pentru procurare de afaceri încheiată la data de 07.2012 încheiată între petentă și Dl. T.M prin prezentarea unor documente care să probeze prestarea efectivă a acestor servicii, condiția de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile intracomunitare de servicii în cauză (consultanță sau alte servicii), prevăzută la art.145 alin.(2) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nefiind îndeplinită de petentă.

3. În legătură cu suma totală de xxxxxxxx lei (xxxxxxx lei + xxxxxxxx lei) reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR nr./08.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, s-au reținut următoarele:

Cauza supusă soluționării este legalitatea calculării în sarcina petentei a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de servicii intracomunitare, constând în închirieri auto (camioane), în condițiile în care petenta a depus în motivarea contestației documente suplimentare care ar putea modifica starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada 01.01.2012 - 31.12.2014, petenta a înregistrat în evidența tehnico-operativă și contabilă facturi de achiziții de servicii intracomunitare de la Y SRL Italia, constând în închirieri auto (camioane), în baza contractului de închiriere încheiat între firma Y din Italia în calitate de proprietară și petenta în calitate de chiriașă, contract existent la dosarul cauzei în formă tradusă și legalizată sub nr...../12.2010.

Obiectul contractului îl constituie închirierea unui număr de xx autotractoare evidențiate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere cu număr și serie șasiu.

Durata închirierii conform art. 2 din contract este de 24 luni prelungita prin acte adiționale până la data de 12.2016.

În baza acestui contract firma Y din Italia în calitate de proprietar a emis facturile de prestări servicii intracomunitare (chirie), în perioada verificată, prezentate în anexa nr.5 la Raportul de inspecție fiscală.

Totodată, în perioada 01.09.2013 - 31.12.2014, petenta a înregistrat în evidenta tehnico-operativa si contabila facturi de achiziție servicii intracomunitare închirieri auto (camioane) de la firma Y Bulgaria, in baza contractului de închiriere autovehicule fără conducător auto nr. din 06.2012, existent în fotocopie la dosarul cauzei în formă tradusă în limba română.

Obiectul contractului îl constituie închirierea unui număr de 7 autovehicule evidențiate în cuprinsul art. 2 din contractul de închiriere cu număr si serie șasiu și un o remorcă.

Durata închirierii conform art. 7 din contract este de 24 luni cu începere de la data de 01 iunie 2012 până la data de 01 iunie 2014 cu posibilitatea de prelungire pe noi durate de timp stabilite prin acordul părților.

În baza acestui contract firma Y Bulgaria LTD în calitate de proprietar a emis un număr nr. 7 facturi de prestări servicii intracomunitare (chirie), prezentate în anexa nr.5 la Raportul de inspecție fiscală.

În vederea verificării îndeplinirii de către petenta a condițiilor de exercitare a dreptului de deducere a TVA prevăzute de art. 145 si 146 din Codul fiscal pentru achizițiile de servicii intracomunitare de la X SRL Italia și Y LTD consemnate în facturile prezentate în anexa nr.5 la Raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție au solicitat petentei prezentarea documentelor justificative (anexe justificative la facturi) din care să rezulte numărul camioanelor închiriate și datele de identificare ale acestora pentru a se putea stabili necesitatea si realitatea efectuării acestor închirieri în scopul realizării de către petentă a operațiunilor sale taxabile.

Deoarece petenta nu a prezentat documente justificative pentru fiecare factură din care să rezulte ruta de transport, datele de identificare ale mijloacelor de transport închiriate, precum și necesitatea închirierii acestora în folosul operațiunilor sale taxabile, organele de inspecție fiscală considerând ca petenta a încălcat prevederile art.145 alin.2 lit. a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare si au stabilit o TVA suplimentar aferenta facturilor emise de Z Italia în suma totala de xxxxxxxx lei și o TVA suplimentar aferenta facturilor emise de Z Italia în sumă totală de xxxxxxxx lei.

În contestația formulată petenta arată că a închiriat mijloace de transport pentru realizarea obiectului său de activitate – *transport internațional de mărfuri* – și că a realizat în această perioada venituri din transporturi internaționale de mărfuri - operațiuni taxabile.

Totodată în completarea dosarului cauzei cu adresa înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../10.11.2015 și la A.J.F.P Arad – Activitatea de Inspecție fiscală sub nr...../12.11.2015, în temeiul art. 213 alin.4 din OG nr.92/2003 petenta a depus probe noi la contestația formulată, probe care au fost analizate ulterior de către organele de inspecție fiscală.

Cu adresa nr...../19.11.2015, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../02.12.2015, în completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestație, Activitatea de Inspecție Fiscală a transmis referatul nr..... din data de .11.2015, arătând referitor la probele noi depuse de petenta că acestea “ nu justifică realitatea înregistrării acestor cheltuieli în folosul operațiunilor taxabile ale societății în sensul că situațiile prezentate:

- nu cuprind toate datele și informațiile aferente mijloacelor de transport închiriate din care să rezulte faptul că acestea au fost efectiv utilizate (datele de identificare a mijloacelor de transport închiriate etc.)

- nu sunt specifice mijloacelor de transport pentru care s-au prestat serviciile (...)

În drept, sunt incidente prevederile art. 145-147¹ și art. 134¹ -art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

*(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt **destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:***

a) operațiuni taxabile;”

Art. 134² Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

“ART. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

[...]

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune, arendare de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct și superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.”

Conform prevederilor art. 150 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 150

*(2) **Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrat_ în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).”***

iar la art.133 alin.(2) din același act normativ, se prevede:

“ART. 133

(2) *Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.”*

Totodată, la art.157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este reglementată plata taxei la buget.

Astfel, potrivit alin.(1) al acestui articol:

“(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.” iar potrivit alin (2) al aceluiași și articol:

*“(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), **persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2)-(6).**”*

Deoarece așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei închirierea mijloacelor de transport s-a realizat pe termen lung (mai mult de 30 zile), se aplică regula generală pentru prestările de servicii între persoane impozabile, respectiv locul unde persoana care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice (sediul beneficiarului).

Astfel, aplicându-se regula generală prevăzută la art. 133 alin.2 din Codul Fiscal și având în vedere că petenta este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, rezultă că pentru serviciile de închiriere auto achiziționate de la persoane juridice din alt stat membru (Z Italia și Y Bulgaria) persoana juridică română are calitatea de beneficiar al serviciilor. Prin urmare deoarece închirierea a fost efectuată pe termen lung locul prestării este considerat a fi sediul beneficiarului (în România), iar petenta în calitate de persoană juridică română care a achiziționat aceste servicii intracomunitare datorează TVA prin taxare inversă, respectiv prin evidențierea taxei datorate în decontul de TVA, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, conform art. 133 alin.2, art. 150 alin.2 și art. 157 alin.2 din Codul Fiscal

În conformitate cu prevederile art. 157 alin. (2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, petenta a înregistrat în evidența contabilă, taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă, aplicând mecanismul taxării inverse.

În speță, suma de xxxxxxxx lei și suma de xxxxxx reprezintă taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor reprezentând prestări servicii închirieri mijloace de transport efectuate de firmele Z din Italia și Y Bulgaria LTD în beneficiul petentei, pentru care conform prevederilor legale mai sus citate, petenta avea obligația ca,

pentru taxa aferentă serviciilor care i-au fost prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2)-(6) să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1) și să înregistreze taxa în decontul de TVA prevăzut la art. 156², atât ca taxa colectată, cât și ca taxa deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹.

Astfel, petenta chiar și în condițiile aplicării mecanismului taxării inverse pentru facturile emise de firma Z din Italia și Y Bulgaria LTD are obligația să justifice îndeplinirea condițiilor de exercitare a dreptului de deducere a TVA prevăzute de art. 145 și 146 din Codul fiscal.

Față de constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la justificarea necesității și realității serviciilor de închiriere mijloace de transport prestate de firmele Z din Italia și Y Bulgaria LTD, în perioada 01.01.2012 - 31.12.2014 consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR/08.2015 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată și fața de documentele noi depuse în data de 11.2015, petenta a depus, cu adresa din 12.2015 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../01.2016, în completarea documentelor prezentate inițial, un dosar ce conține următoarele:

- o prezentare succintă a activității sale
- pagina internet – ca exemplu – a unui operator intermodal din România
- prezentarea – ca exemplu – a activității următoarelor autovehicule, însoțite de documentele și contractul de transport aferente:
 - o autovehiculul în perioada 06.12 - 23.12.2013
 - o autovehiculul în perioada 07.11 - 19.12.2013
 - o autovehiculul în perioada 28.10 – 31.10.2013
 - o autovehiculul în perioada 01.01 - 18.01.2013
 - 5. autovehiculul în perioada 03.12 – 07.12.2012

Analizând documentele prezentate de petentă în motivarea contestației se constata că, deși obiectul de activitate al petentei este „*Transport rutier de mărfuri*”, conform susținerilor petentei aceasta a efectuat, în perioada verificată, transport intracomunitar, mai precis **transport intermodal**, doar pe teritoriul țărilor Italia, Franța, Germania, Belgia, Olanda, Luxemburg, și nu din/în România spre/dinspre Comunitate, aspecte care nu au fost analizate de către organele de inspecție fiscală.

Conform unei definiții agreate de comun acord de către principalele organizații și structuri regionale și internaționale de cooperare ONU-CEE, ITF, UE, ICB, precum și de către ICC, **transportul intermodal reprezintă acel sistem de transport care presupune utilizarea în mod succesiv a cel puțin două moduri de transport și în care unitatea de transport nu se divizează la schimbarea modurilor de transport**. În cazul transportului intermodal, operatorul de transport intermodal poate fi definit ca fiind orice persoană care/în numele căruia se încheie un contract de transport intermodal, care acționează ca parte principală în lanțul de transport (ca un simplu agent sau intermediar) și care își asumă responsabilitatea pentru executarea contractului. Căraușul este persoana care efectiv actul de transport, sau o parte din acesta, indiferent dacă se identifică sau nu cu operatorul de transport intermodal.

În motivarea necesității încheierii contractelor de închiriere autovehicule care fac obiectul prezentei cauze, petenta arată că, în anii 2010 - 2011 parcul auto era compus din mai multe autovehicule, proprietatea sa, pentru care s-a obținut licență de transport (cap tractor și remorci), dintre care enumeră câteva numere de înmatriculare:, autovehicule care pe parcurs au fost aproape toate înstrăinate. Astfel, la data inspecției fiscale, august 2015, arată că, parcul auto de care dispunea era constituit din autovehicule închiriate conform contractelor de închiriere în derulare, autovehicule aflate în regim de leasing (.....) și autovehicule proprietatea sa (2 remorci și) și că întregul parc auto a fost pus la dispoziția clientului Z, conform acordului comercial încheiat cu acesta, care i-a pus la dispoziție parcare privată și supravegheată și atelierul auto.

Pentru o mai bună înțelegere a activității sale, petenta prezintă spre exemplificare modul de derulare al unei operațiuni de transport efectuate în baza contractului de transport încheiat între petenta și Z SRL Italia, unde operatorul de transport intermodal este, transportatorul este Z SRL Italia, iar cărașul este petenta X SRL.

În acest caz, operatorul de transport intermodal emite transportatorului Z comanda de transport, care folosește cărașul - X SRL pentru efectuarea transportului respectiv, în general „preluându-se sau luându-se remorcile încărcate/descărcate ... de/la terminal și transportarea lor spre încărcare/descărcare pe teritoriul Italiei în acest caz, și nicidecum în sau din România”

Astfel, în calitate de căraș, petenta efectuează doar o parte din transportul intermodal, pe calea rutieră, așa cum este prezentat în art. 1 alin.1 a Directivei 92/106/CEE a Consiliului Uniunii Europene din 7/12/1992.

Conform legislației europene în vigoare singurul responsabil al transportului intermodal este operatorul de transport, furnizorul de logistică, în cazul prezentat, petenta în calitate de căraș folosind doar copii de la CMR-ul original aparținând transportatorului, Z Italia, al doilea exemplar urmând să însoțească în continuare marfa până la destinație.

În scopul justificării realității transporturilor efectuate și a utilizării mijloacelor de transport închiriate în folosul operațiunilor sale taxabile, la dosarul cauzei petenta prezintă – ca exemplu – activitatea a 5 autovehicule, însoțite de documente și contractul de transport aferent respectiv:

- fotocopiile ale facturilor emise de petentă pentru transportul efectuat pentru diverși clienți
- mandatele de transport emise de clienți
- rapoartele de activitate ale mașinilor
- foile de parcurs completate de șoferi
- fotocopiile scrisorilor de trăsura ce atesta efectuarea transportului

Pentru exemplificare, pentru **activitatea mașinii**cod mașină, tampon 15, șofercare face obiectul contractului de închiriere nr.../ 062012 încheiat între petentă și Y Bulgaria LTD, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

În baza contractului de transport încheiat între clientul R.L.S. SRL Italia și petentă, în baza mandatului emis de client, petenta SC X SRL efectuează transportul pentru clientul său.

Pentru acest transport, petenta, prezintă în fotocopie factura nr. /12.2013 emisa de petenta pentru clientul R.L.V SRL Italia și anexa la factura unde se precizează concret traseele efectuate de mașina, conform mandatului de transport primit. De asemenea tabelul Excel anexat precizează nr. traseului/viaggio, localitățile unde trebuie să ajungă mașina, km parcursi și prețul.

Din documentele prezentate pentru exemplul dat, conform mandatului de transport nr.xxxxxx, mașina pleacă din Besana Brianza - Italia, Arasio spre Meckenheim. Din raportul de activitate al mașinii rezultă traseul parcurs, cu precizarea ca de la Novara la Freiburg, camionul parcurge distanța cu trenul. Pentru confirmarea traseului mașinii cu numărul de înmatriculare sunt prezentate în fotocopie la dosarul cauzei foile de parcurs completate de șofer împreună cu scrisorile de trăsura - CMR aferente fiecărui traseu.

Față de cele prezentate se poate constata că activitatea mașinii cu numărul de înmatriculare este consemnată în diverse documente, depuse de petentă în probațiune, respectiv: mandatul de transport emis de client, foile de parcurs completate de șofer scrisorile de trăsura - CMR aferente fiecărui traseu, raportul de activitate al mașinii generat de programul de urmărire prin satelit, anexă la factura de transport.

La o analiză mai atentă a specificului activității de transport – transport intermodal - efectuată de petentă, aferent căreia a înregistrat în evidența sa contabilă cheltuieli cu chiria mijloacelor de transport de la cei doi parteneri intracomunitari din Italia și Bulgaria și pentru care organul de inspecție fiscală a stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă totală de xxxxxxxx lei (xxxxxx lei + xxxxxx lei), organul de soluționare a contestației constată că, în motivarea contestației petenta a depus documente relevante care infirmă starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală, în legătură cu lipsa documentelor justificative din care să rezulte ruta de transport, datele de identificare ale mijloacelor de transport închiriate, precum și necesitatea închirierii acestora în folosul operațiunilor sale taxabile.

Deoarece, ulterior formulării contestației, cu adresa înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. / 11.2015 și la A.J.F.P Arad – Activitatea de Inspecție fiscală sub nr...../11.2015, cât și din nou în completarea motivării acesteia, cu adresa înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr./05.01.2016, petenta a depus la dosarul cauzei fotocopii ale unor documente și precizări care nu au fost prezentate organului de inspecție fiscală în timpul verificării efectuate, probând faptul că organele de inspecție fiscală nu au analizat starea de fapt constatată la petentă în raport cu specificul activității de transport desfășurate de aceasta – transport intermodal - conform art. 213 alin. 4 din Codul de procedură fiscală, este necesară analizarea acestora de către organele de inspecție fiscală, analiză în urma căreia activitatea specifică petentei - transport intermodal - să fie reflectată cât mai fidel,

iar obligațiile fiscale pe care petenta le datorează bugetului de stat să fie corect stabilite.

În situația dată, la soluționarea contestației organul competent are în vedere prevederile art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/24.12.2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează că:

“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În aceasta situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

De asemenea, potrivit pct. 182.1 din H.G. nr. 1050/01.07.2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dat în aplicarea art. 182 (devenit după republicare art. 213) din Codul de procedură fiscală, se arată:

“182.1 In temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală”.

Având în vedere prevederile legale prezentate mai sus, precum și faptul că petenta depune documente noi în susținerea solicitărilor sale, documente care pot avea influență asupra cuantumului obligațiilor fiscale stabilite suplimentar în sarcina sa, se impune desființarea actului administrativ atacat în ceea ce privește acest capăt de cerere pentru ca organul de inspecție fiscală să aibă *“posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”*.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere documentele depuse de petentă, urmând ca, prin alte organe decât cele care au încheiat actul de control contestat, să procedeze la reanalizarea situației de fapt pentru aceeași perioadă și același tip de taxă, în conformitate cu prevederile legale incidente în speță documentele noi depuse în susținerea cauzei și argumentele contestatoarei, analizând corectitudinea întocmirii lor și îndeplinirea condițiilor de documente justificative, respectiv modul cum acestea au fost reflectate în evidența contabilă a petentei.

În drept, se va face aplicarea prevederilor art. 216, alin. (3) *“Soluții asupra contestației”* din Ordonanța Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia :

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

La reverificarea creanțelor fiscale contestate de petentă respectiv taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de xxxxxxx lei (xxxxxxx lei + xxxxxx lei) aferentă achizițiilor intracomunitare de servicii închirieri mijloace de transport efectuate de firmele Z din Italia și Y Bulgaria LTD în beneficiul petentei pentru care se impune desființarea actului atacat, se vor avea în vedere și prevederile pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004.

4. În legătură cu suma de xxxx lei reprezentând TVA stabilită suplimentar în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR nr./08.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, s-au reținut următoarele:

În fapt, în contestația formulată petenta contestă în totalitate Decizia de impunere F-AR/20.08.2015 solicitând anularea acesteia pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând TVA stabilit suplimentar cu accesoriile eferente în suma totală de xxxxx lei și indică atât prin contestația inițială cât și prin completările depuse, punctual, capetele de cerere contestate, după cum urmează:

- TVA în sumă de xxxxlei aferenta achizițiilor de servicii intracomunitare de la T.M - pct.1 din contestație;
- TVA în sumă de xxxxxxxx lei aferenta achizițiilor de servicii intracomunitare de la SC ...SRL - pct.2 din contestație;
- TVA în sumă de xxxx lei aferenta achiziției de mobilier - pct.1 din completarea la contestație;
- TVA în sumă de xxxxxxxx lei aferentă achizițiilor de servicii intracomunitare de la SC Z Bulgaria SRL - pct.3 din completarea la contestație,

Totalul sumelor individualizate de petentă în contestația formulată și în completarea depusă la aceasta înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../11.2015 este de xxxxxlei.

Astfel, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, pentru diferența de xxxx lei (xxxxxxxxxxx lei – xxxxxxxx lei) nu prezintă în cuprinsul contestației sale motive de fapt și de drept și nici dovezi de natura mijloacelor de probă conform art. 65 din Codul de procedură fiscală care să infirme starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală.

Conform deciziei de impunere contestate s-au stabilit suplimentar în sarcina petentei și alte obligații fiscale ca urmare a unor deficiențe constatate în timpul inspecției fiscale pentru care organele de inspecție fiscală au instituit în sarcina petentei o taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de xxxxxxxx lei, după cum urmează:

- xxxxxxxx lei - TVA suplimentară aferentă livrărilor intracomunitare de bunuri către beneficiari care nu dețineau la data emiterii facturilor un cod valid de TVA (Autotransporti Carulli SRL, Tosi Mario și Internațional Rail Road Bulgaria.)

- xxxxxxxx lei - TVA pentru care s-a respins dreptul de deducere în baza prevederilor art. 145⁶ alin.(1) lit. a din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.46 alin.1 din HG nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, aferent facturii seria nr.../09.2012 emisă de SC ABC SRL reprezentând avans autocamion, operațiune nefinalizată până la data încheierii inspecției fiscale

- xxxxxx lei – TVA pentru care s-a respins dreptul de deducere reprezentând 50 % din taxa pe valoarea adăugată dedusă de petenta aferentă ratelor de leasing financiar pentru autoturismul BMW 530dx Drive.

- **xx lei** - TVA pentru care s-a respins dreptul de deducere aferenta facturilor prezentate în anexa nr.4 la RIF reprezentând băuturi alcoolice în baza prevederilor art. 145 alin.5 lit. b din Legea nr.571/2003, cu modificările si completările ulterioare

- **xxx lei** - TVA pentru care s-a respins dreptul de deducere aferenta facturilor prezentate în anexa nr.5 la RIF reprezentând bunuri care nu au legatura cu obiectul de activitate desfășurat de petentă în baza prevederilor art. 146 alin.1 lit.a din Legea nr.571/2003, cu modificările si completările ulterioare

Cauza supusa soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru acest capăt de cerere, în condițiile în care petenta nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, respectiv nu a motivat contestația cu temeiuri de fapt și de drept care să refere la fondul cauzei și nu a prezentat în susținerea acesteia documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să facă dovada pretențiilor sale și care să infirme starea de fapt constatată de organele de inpecție fiscală.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 65, art. 206 alin. (2) și art. 213 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”

„ART. 213

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Pe cale de consecință, în considerarea normei legale precitate, respectiv art. 206 din Codul de procedură fiscală, Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, pentru acest capat de cerere, în condițiile în care contestația nu conține elementele obligatorii reglementate de art. 206 Cod procedură fiscală.

De asemenea, dispozițiile pct. 2.5 și 2.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevăd:

"2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 206 din Codul de procedură fiscală - Forma și conținutul contestației (...)

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

2.6. Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decăderii."

Având în vedere că petenta nu a motivat contestația sa cu precizarea motivelor de fapt și de drept de natură a susține pretențiile din contestația formulată în legătură cu anularea sumei de xxxx lei și nici nu a depus dovezi pe care să-și întemeieze contestația, coroborat cu faptul că organul de soluționare este limitat să răspundă doar la solicitările părților - art. 213 alin. 1 Cod procedură fiscală, republicat "Soluționarea contestației se face în limitele sesizării", în cauză se va face aplicațiunea pct. 2.5 și 2.6. din Ordinul nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (act normativ care a fost dat în aplicarea prevederilor Titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pe care le explicitează și cu care fac corp comun), precitat, în cauză fiind incidente dispozițiile pct.11.1 lit. b) din Ordinul nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv:

„ 11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"

Deoarece petenta în contestația formulată, în legătură cu suma totală de **xxxxx lei** reprezentând TVA stabilită suplimentar în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR nr./08.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nu a prezentat argumente de fapt și de drept susținute cu documente justificative de natura mijloacelor de probă care să motiveze pretențiile din contestația formulată, în condițiile în care Codul de procedură fiscală la art. 65 și următoarele reglementează sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale în sarcina contribuabilei, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"ART. 217

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei."

se va respinge ca nemotivată contestația formulată de petenta împotriva Deciziei de impunere F-AR nr./20.08.2015 pentru suma de **xxxxx lei** reprezentând TVA stabilită suplimentar.

Referitor la dobânzile de întârziere în sumă de xxxxx lei și penalitățile de întârziere în sumă de xxxxlei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere F-AR nr./08.2015, se reține că stabilirea de dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar reprezintă măsura accesorie în raport cu obligația fiscală de natura TVA.

Deoarece pentru debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de xxxxxxxx lei (xxxxxxxx lei +xxxxxxx lei) Decizia de impunere F-AR nr./20.08.2015 va fi desființată, iar organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea determinării cuantumului accesoriilor aferente obligațiilor fiscale de natura taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pentru care se impune desființarea parțială a deciziei de impunere, și pentru capetele de cerere privind dobânzile de întârziere în sumă totală de xxxxx lei și penalitățile de întârziere în sumă totală de xxxxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, Decizia de impunere F-AR nr./08.2015 va fi desființată urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze situația de fapt fiscală ținând cont de considerentele precizate în conținutul deciziei de soluționare pentru aceeași perioadă și același tip de impozit pentru care s-a dispus desființarea.

Pentru considerentele prezentate în cuprinsul deciziei și în temeiul actelor normative invocate a art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. 42582/ , se

D E C I D E

- *respingerea, ca inadmisibilă*, a contestației formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR/20.08.2015 emis de A.J.F.P. Arad – Activitatea de inspecție fiscală;

- *respingerea ca nemotivată* a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr...../20.08.2015 emisă de A.J.F.P Arad – Activitatea de inspecție fiscală pentru suma de **xxxxx lei** reprezentând TVA stabilită suplimentar;

- *desființarea parțială a* Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr.1/20.08.2015 emisă de A.J.F.P Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **xxxxxxx lei** reprezentând:

- xxxxxxxx lei – TVA;
- xxxxxxxx lei – majorări de întârziere/dobânzi

- xxxxxx lei – penalități de întârziere, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze starea de fapt ținând seama de normele legale în vigoare și de cele reținute în prezenta.

- *respingerea, ca neîntemeiată*, a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-AR nr./20.08.2015 emisă de A.J.F.P Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **xxxx lei** reprezentând TVA

- prezenta decizie se comunica la:

- S.C. x S.RL.

- A.J.F.P ARAD

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din OPANAF nr.2906/2014.

Decizia este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Curtea de Apel Timișoara în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,